अ

1. अ *Pron.-Stamm der 3. Person.*
2. अ, अन् (०—) *negat. Präfix* = un, *vor Subst., Adj., Adv., Partic. u. Ger.; selten vor Inf. und Verb. fin.*

अंश *m.* Teil, Erbteil, Partei; *N. eines Gottes.* अंशेन teilweise.
अंशकल्पना *f.*, अंसप्रदान *n.* Erbteilung.
अंशभाज् teilhabend.
अंशभूत einen Teil bildend.
अंशु *m.* Somapflanze *u.* -saft; Strahl.
अंशुक *n.* Gewand. अंशुकान्त *m.* -zipfel.
अंशुमन्त् soma- *o.* strahlenreich; *m.* Sonne; *Mannsname.*
अंस *m.* Schulter.
अंसकूट *m.*, अंसपृष्ठ *n.* Achsel.
अंसत्र *n.* Panzer.
अंसल kräftig, stark.
अंसवर्तिन् auf der Schulter befindlich.
अंसविवर्तिन् sich zur Schulter neigend.
अंसव्यापिन् bis zur Schulter reichend.
अंहति *f.*, अंहस्, अंहस् *n.* Enge, Not.
अंहि *m.* Fuss.
अक *m. das Suffix* aka (*g*).
अकण्टक dornen-, feindlos.
अकथित ungenannt, unbesprochen.
अकनिष्ठ *m. Pl.* ohne Jüngsten, gleich jung.
अकम्पित nicht zitternd, unerschrocken.
अकरण *n.* Nichtthun, Unterlassung.
अकरुण mitleidlos, grausam.
अकर्ण ohrenlos.
अकर्तर् *m.* nicht handelnd.
अकर्तव्य nicht zu thun; *n.* Unthat.
अकर्मक ohne Object, intransitiv.
अकर्मण्य unwirksam, unnütz.
अकल्य ungesund, krank.
अकव nicht karg (*Pers. u. S.*).
अकवि nicht weise.
अकस्मात् ohne Grund, plötzlich.
अकाण्ड unerwartet, plötzlich. *Loc. adv.*
अकातर unverzagt, beherzt.
अकाम unverliebt, unlustig.
अकामतस् *Adv.* unabsichtlich.
अकार *m.* der Laut a.
अकारक nichts ausrichtend. *Abstr.* °त्व *n.*
अकारण grundlos; *n.* kein Grund. °—, *Abl., Instr. u. Loc. adv.*
अकार्य nicht zu thun; *n.* Unthat.
अकाल *m.* Unzeit. °—, *Loc. u.* °तस् zur U.
अकालहोनम् ohne Zeitverlust, sofort.
अकिंचन ohne etwas, arm. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
अकीर्ति *f.* Unehre. °कर verunehrend.
अकीर्तित unerwähnt.
अकुतोभय sich vor nichts fürchtend.
अकुर्वन्त् nicht thuend, unterlassend.
अकुल *u.* °लीन unedel. *Abstr.* अकुलता *f.*
अकुशल unheilvoll, schlimm, unglücklich, ungeschickt; *n.* Unheil, Übel.
अकुसुमित unaufgeblüht.
अकूपार unbegrenzt; *m.* Meer.
अकृत ungethan, unbearbeitet, unvollkommen; unaufgefordert.
अकृतज्ञ undankbar.
अकृतपुण्य unglückselig.
अकृतपूर्व vorher nicht gethan.
अकृतबुद्धि von ungebildetem Verstande.
अकृतसंकल्प ohne bestimmte Absicht.
अकृतसत्कार unbewirtet.*
अकृतात्मन् von ungebildetem Geiste, roh.
अकृतार्थ unbefriedigt.
अकृत्य = अकार्य.
अकृत्वा ohne zu thun.
अकृत्स्न unvollständig.
अकृपण ohne Klage, wohlgemut.
अकृषीवल nicht ackerbauend.
अकृष्ट ungepflügt; *n.* ungepflügter Boden.
अकैतव ungeheuchelt.